

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv, De Fortitvdine Et Constantia Christiana Libri Tres

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

§. 4. Afferuntur ex Senecâ nonnullæ similitudines quæ solatio sint, cum viderimus viros bonos pro virtute, Deoque pati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49140](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49140)

ter es, tum quia terris olim me genuisti, tum quia modo etiam cælis: dum enim inimico, & tuo, & meo veniam dedisti, mihi cælum aperuisti, quod ad annos quamplurimos occlusum erat, erant illi in penis, & ignibus exigendi, modo in gloriâ, ac beatitate; gaude igitur mater, & virtute tua, & bono meo. Vix hæc ediderat, cum in amantissimæ parentis conspectu sublimis in cælum abire visus. Tantum apud superos potuit indulgentia, atque iniuriarum remissio.

§. 4.

Afferuntur ex Senecâ nonnullæ similitudines quæ solatio sint, cum viderimus viros bonos pro virtute, Deoque pati.

CVM videris bonos viros, acceptosque Deo laborare, sudare, Libro. Quare bonis viris mala accidat.

dare, per arduum ascendere; cogita illos veluti filios disciplinâ tristiori contineri, nimirum patrium habet Deus aduersus bonos animi, & illos fortius amat, ideoque hic etiam, cælo teste, operibus, inquit, doloribus, ac damnis exagitantur, vt verum colligant robur, languet per inertiam saginata, nec laborant tantum, sed mole, & ipso sui onere deficiunt.

Filius
est.

Cogita Athletas esse, his primæ virium cura est, cum fortissimis quibusq; configere, & exigere ab his per quos certamini præparantur, vt totis contra ipsos viribus vrantur, cedi se, vexarique patiuntur. Etsi non inueniunt singulos pares, pluribus simul obijciuntur, & hoc eo tantum vt exerceatur virtus, que sine aduersario marcet. Idem profecto

Athleta

ordi. I
viciu
alacod
eliv
alam
abloss e

fecto viris bonis est faciendum, nec dura, nec difficilia reformidare debent, neque si accidant, de fato queri, sed potius boni consulere, & in bonum vertere: multum enim interest non quid facias, sed quem admodum.

Expende si lubet, & alterum mi- ^{Miles.}
 litem esse, quisquis est bonus, proinde non aliter gaudere debet aduersis rebus, quam fortes milites bellis. Militares viri gloriantur vulneribus, læti fluentem meliori casu sanguinem ostentant, nec amant integri reuerti ex acie, sed faucij. Ita viri probi virtus, quia periculi est auida, gaudet sibi præberi materiam aliquid animosè, fortiterq; faciendi: quia vt gubernator in tempestate, in acie miles intelligitur, sic ille in aduersis: de quo dicamus & istud,

istud, non militem tantum, sed & ducem esse, ac sicut in castris periculosa fortissimis imperantur: sic & bonis eadem ab imperatore Deo imponuntur: proindeque quemadmodum in acie nemo eorum qui exeunt, & hostium aut insidijs, aut aperto marti obijciuntur, Imperatori dicet: *malè de me meruit, sed bene iudicauit*; sic dicet & iustus omnis qui à cælo iubetur pati: *bene de me meruit, bene iudicauit. Dignus visus sum Deo, in quo scilicet experiretur quantum humana natura posset pati.*

Quod si à militiâ abire velis, pedemque tollere à Martio puluere, dic age virum bonum Dei discipulum esse, in quo proinde eam sequatur rationem, quam in discipulis præceptores; qui plus operæ ab

Disci-
pulus.

ab his exigunt, in quibus certior spes est; quia labor optimos citat. Sic altioris disciplinæ arbiter Deus, durè generosos spiritus tentat, quia nunquã virtutis molle documentum est. Ideoque si nos in eâ palæstrâ verberat, & lacerat fortuna, patiamur. Non est sæuitia, certamen est: in quo præbendi fortunæ sumus, vt contra ipsam ab ipsâ duremur.

Quod si à comparatione, quæ ab animatis petitur, ad ea gradum facere velis, quæ sensus, & animæ sunt expertia, & in ijs viri fortis, ac iusti symbolum aliquod agnosces.

Spectasti aliquando non sine magno voluptatis sensu, blandâq; oculorum illecebrâ proceram arborem in edito sitam: non est illa Arbor. solida, nec fortis, nisi in eam ventus

T incur-

incurfarit, ipsa enim vexatione cōstringitur, & radices figit: fragiles sunt, quæ in apricâ valle creuerunt.

Est homo Philosopho iudice arbor inuersa, est iustus velut arbor alta, plantata in vertice prærupti montis: vt esse possit interritus, necessum est vt multum inter formidolosa versetur, & æquo animo ferat, quæ non sint mala, nisi malè sustinenti; non esse autem omnino mala probat illa similitudo, quæ à palea & auro duci consuevit.

Aurum.

Malus palea, bonus aurum est, ignis tribulatio: illa ab igne patitur, abit in cineres, & naturam mutat; hoc à flammâ purius euadit, & adulterinam materiam exuit. Ita iustus omnis quæ alias vitio fuissent, à vexatione deponit; quia vt ignis aurum probat, sic miseria viros fortes,

tes, à quâ tamen ne miseros putes
illud tibi persuade, Deum huius v-
niuersi Dominum, atque archite-
ctorem cum hominibus fecisse,
quod cum lignis, aut parietibus
plerumque artifices nostri. Hi vt
oculis illudant improbè parietes
habent extrinsecus cultos, intrinse-
cus autem sordidos: ligna, & tra-
bes ostentant extrinsecus ornatas,
ac splendidas, intus autem exesas,
& cariem, vitiumque passas.

Sic Deus improbis bona falsa
circumdat, & animos inanes velut
longo, fallaciq; somnio ludit. Au-
ro illos argento, & ebore ornat: in-
tus boni nihil est. Isti quos pro fœ-
licibus aspiciunt nimium creduli
mortales, si non quâ occurrunt,
sed qua latent videantur, miseri sunt,
sordidi, turpes, ad similitudinem

T 2

parie-

292 DE FORTITVDINE
parietum suorum extrinsecus culti.
Non est illa solida, & sincera fœli-
citas: crusta est, & quidem tenuis.
Dum illis licet stare, nitent, & im-
ponunt, cum autem aliquid inci-
derit, quod disturbet, ac detegat,
tunc apparet quantum altæ, ac ve-
ræ fœditatis alienus splendor ab-
sconderit. Non sic cum probis agi
voluit rerū omnium author Deus.
Omnia mala ab illis remouit, sce-
lera, & flagitia, & cogitationes im-
probas, & auida consilia, & libidi-
nem cœcam: bona vero certa de-
dit, & mansura. Quæ scilicet hone-
statis, quæ virtutis sunt. Non ful-
gēt illi extrinsecus, bona sua intrin-
secus obuersa habent; & iure sane
meritissimo, altus enim animus,
cælo, Deo quæ natus exteriora con-
temnit, spectaculo sui lætus, vt
qui intus omne posuit bonum.

Hoc si assequaris, mi Lector, si tuâ te virtute semper inuoluas, nullus vnquam euoluet, nedum euer- tet casus.

§. 5.

Nonnulla subsidia ad patientem qua- rumuis iniuriarum possessionem.

IN ijs, quæ nos circumueniunt, vrgentq; malis, plerumque plus damus opinioni, quã veritati: quod in conuitijs, atque iniurijs maxime euenire solet: in his sæpe plus opi- nione premimur, quàm vero dâno.

Plura sunt, inquit Seneca, quæ Ep. 13. nos terrent, quam quæ premant, & sæpius opinione, quam re laboramus. Cito accedimus opinioni. Non coar- guimus illa, quæ nos in metum ad- ducunt, nec excutimus, sed trepida- mus. Nescio quomodo magis vana

T 3

per-